

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1056/2018
02.10.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радислава Маравића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1305/15 од 26.02.2018. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 236/18 од 13.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 02.10.2018. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радислава Маравића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1305/15 од 26.02.2018. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 236/18 од 13.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 1305/15 од 26.02.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ па је, након што су му утврђене појединачне казне затвора и то за кривично дело из члана 121. став 1. КЗ у трајању од шест месеци и за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ у трајању од три месеца изречена му је условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени ББ оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ за које му је изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од три месеца и истовремено одредио да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. На основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени ВВ и ГГ упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, док су окривљени обавезани да надокнаде трошкове кривичног поступка и да плате Основном суду у Крагујевцу на име паушала износ од по 10.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, као и трошкове на име заступања оштећеног од стране адвоката, о

чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем. Такође су обавезани да Основном јавном тужилаштву у Крагујевцу солидарно плате трошкове кривичног поступка унапред исплаћених из буџетских средстава тужилаштва, на име трошкова вештачења у износу од 22.920,95 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 236/18 од 13.08.2018. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу и браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Крагујевцу К 1305/15 од 26.02.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Радислав Маравић, због повреде закона и због повреде и једнакости права и слобода која су зајамчена Уставом Републике Србије и због повреде одредбе члана 447. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд овај захтев као основан усвоји.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Радислава Маравића је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости није навео ни једну повреду због које је подношење захтева, сходно члану 485. став 4. ЗКП дозвољено окривљеном, преко браниоца, док је у образложењу захтева указао да је суд одбио предлог одбране да вештак СМО Медицинског факултета у Београду изврши увид у РТГ снимак бутне кости оштећеног који је сачињен непосредно након критичног догађаја, дана 21.08.2014. године из ког снимка би се на несумњив начин могло утврдити да ли је прелом бутне кости оштећеног спиралног, то јест вертикалног облика или пак хоризонталног облика, а што је, по ставу браниоца од значаја за правилно пресуђење.

По налажењу Врховног касационог суда, изложеним наводима захтева за заштиту законитости оспорава се чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела описаног под тачком 1. изреке правноснажне пресуде.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, као ни повреда одредбе члана 447. став 2. ЗКП не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.